

[Bernhard Baunsgaard]

te er sket, må behandlingen af husbesættelserne ske, idet vi husker, at det er vore egne unge, det drejer sig om, det er vores politi, det drejer sig om. Vi skal huske, at årsagerne findes i, at det ikke er lykkedes for os i de forskellige organer, der har magt til det, at bedre mulighederne og at ændre forholdene, så de unge får bedre plads i samfundet. Og når vi er nødt til at sætte politiet ind, så er det en meget ringe trøst for os at henvise til, at det sker så mange andre steder i verden, både i socialistiske og i ikke-socialistiske samfund. Vi skulle tage at huske, når der bruges så strenge ord om vore unge husbesættere, at det er vore egne unge og ikke kriminelle udskud. Jeg synes, der er nogle, der glemmer det i betragtningen af det og er for hurtige til at glemme, at der er os, der har magten til at indrette samfundet bedre.

Wilhelm (VS):

Vi har jo, som andre har været inde på, haft lejlighed til at diskutere dette her nogle gange, og det er ikke den allerstørste aktualitet, det har lige i dag, men problemerne er selvfølgelig ikke løst, så der kan stadig væk være grund til at diskutere dem. Ikke desto mindre skal jeg holde mig til nogle hovedpunkter og til nogle af de konkrete udtalelser, der har været fremsat.

Det helt afgørende i spørgsmålet om BZ-gruppen, og hvad der er af den slags aktivitet, synes jeg må være, at vi egentlig alle sammen burde være lykkelige for, at der er nogle unge, der, som forholdene nu er, reagerer i fællesskab aktivt for at gøre opmærksom på og for måske endda at løse de problemer, de står med. Alle her har sagt en hel masse pæne ord om, at det i høj grad er ungdomsarbejdsløsheden, der er årsagen og baggrunden osv. Nå jo, men det er jo altså de forhold, de unge mennesker lever med, og det bliver der ikke rigtig gjort noget ved, ligegyldig hvor meget vand man hælder ud af ørerne i disse debatter om dette problem.

Og hvad er så deres alternativ, hvis de ikke som de desværre alt for få, vi taler om her, forsøger at reagere i fællesskab, at være aktive og at gøre noget for at pege på deres problemer og måske endda løse deres problemer? Ja, alternativet er, som de aller fleste desværre, at de sidder hen, er frustrerede, er overflødiggjorte, ikke kan se nogen mening

med denne tilværelse og, som vi alle sammen udmærket ved, er meget, meget udsat for at bukke under for alkoholisme, for narkomani, for kriminalitet, for psykiske lidelser. Det er alternativet, og hvis der er nogen blandt de næsten 100.000 langtidsungsdomsarbejdsløse, som vi med sikkerhed kan sige ikke bliver ofre for alkoholisme, for narkomani, for psykiske lidelser og for kriminalitet, så er det lige præcis folk, der som BZerne forsøger at gøre noget i fællesskab og at ændre deres situation. Det er ikke dem, der bukker under for frustrationer og for overflødighedsfølelsen på det helt personlige og psykiske plan, vi vil få en utrolig masse problemer med i de kommende år på grund af ungdomsarbejdsløsheden.

Ud fra den synsvinkel synes jeg egentlig, at alle, hvor mange fordomme de ellers har om de unges metoder, burde kunne se, at der er noget meget glædeligt ved, at der er folk, der reagerer på den måde – stadig væk siger jeg: som forholdene nu er, for selvfølgelig burde forholdene ikke være sådan, at de var nødt til at reagere på den måde.

Hr. Hagen Hagensen var inde på en af årsagerne til, at de er nødt til at reagere på den måde, som forholdene nu er. Hr. Hagen Hagensen sagde, at bag hele hans og det konservative folkepartis indlæg om dette problem stod en grundsætning, nemlig grundsætningen, at ejendomsretten skal respekteres.

Jeg har i min notatbog fra dengang noteret ned en, jeg vil næsten sige klassisk bemærkning af hr. Poul Schlüter i en debat for nogle år siden, hvor hr. Poul Schlüter sagde – jeg ved ikke, om man skal sige: kom til at sige, men det kan godt være, det var helt bevidst: ejendomsretten er for os konservative en del af personligheden. Det synes jeg er helt fint, altså, det kan jo blive småt for enhver, men det var dog en meget markant bemærkning, synes jeg.

Jeg kunne egentlig godt lide at vide, hvor langt hr. Hagen Hagensen og hvor langt det konservative folkeparti kompromisløst vil forfægte den idé, at ejendomsretten skal respekteres. Hvad nu hvis det drejede sig om den rene fysiske overlevelse, at der lå føde midler nok hos dem, der havde ejendomsretten, mens nogle andre mennesker i dette samfund altså var henvist til at dø af sult? Skulle ejendomsretten så stadig væk respek-